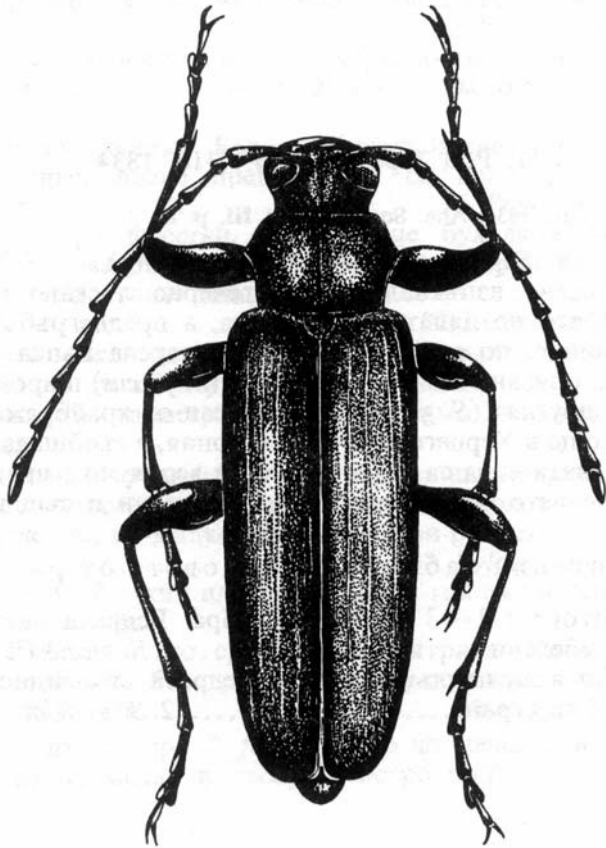

DE GENERA SAPHANUS SERVILLE EN DRYMOCHARIS MULSANT.

Saphanus piceus (Leicharting) (oppr.)

G. Sama en F. P. Rapuzzi houden deze genera voor gescheiden zij het zeer verwante taxa. Omdat Stachi (1987) geen verschil kon waarnemen tussen de larven van deze beide genera heeft hij ze als synoniem aanzien. G. Gionfralconi en F. P. Rapuzzi steunen zich echter op de kenmerken van de imagines om *Saphanus* en *Drymochares* als twee afzonderlijke geldige genera te aanzien, zij het dan dat ze ongetwijfeld zeer verwant uit éénzelfde taxon ontstaan zijn. *Saphanus piceus Ganglbaueri* Branick wordt door de auteurs aanzien als de Balkan vorm van *Saphanus piceus piceus* Laicharting. *S. piceus bartolini* subsp. nov. wordt aanzien als de Egeïsche ondersoort. In het genus *Drymochares* onderscheidt men onder de Oost-Europese soorten *D. starcki starcki* beperkt tot de westelijke Kaukasus (de streek van Krasnodar en

de Krim). *D. starcki cavazuti* subsp. nov. uit het Pontisch gebergte aan de Zwarte zee tot Kastamonii en tenslotte in Armenië (Bolu Daghari) en Turkije *Dr. starcki uvarii* subsp. nov. Bij *Dr. starcki cavazutii* is het pronotum uitgesproken convex en de beharing der dekschilden drievoudig, terwijl bij *Dr. starcki starckii* er slechts een soort verspreide beharing aanwezig is. Wat de West-Europese soorten betreft, het zijn *Saphanus piceus* Laicharting 1784 lengte 15-18mm blinkend zwarte dekschilden en sterk gestippeld pronotum, de dekschilden zijn zeer fijn gestippeld met zeer zwakke ribben. Het is een Alpiene soort en een nachtdier uit centraal- en Zuid-Europa, ze leven in de bergen in de boomstronken en aan de voet van dennen en lorken. Vanaf Joegoslavië tot in Oost-Europa (o.a. Bulgarije) vindt men *Saphanus ganglbaueri* Brancksik 1866 door Rapuzzi aanzien als een subsp. en benoemd als *S. piceus* subsp. *ganglbaueri* Brancksik. De West-Europese soort van *Drymochares* is *Dr. truquii* Mulsant 1847. Het imago is ook pholeofiel (duisterlievend) een nachtdier dat verschijnt in juli en augustus in de koelste streken van het Provençaalse bergland van Z.O. Frankrijk. Het imago kan stridulatie geluiden voortbrengen zit op de boomstronken van elzen, hazelaars en de Zuid-Europese haagbeuk *Ostrya carpinifolia* waarin ook de larven leven. Hij is bekend van de Mont-Ventoux tot St. Martin-Vesubie en Menton. *Drymochares* is een Pontisch, Oost-Europees genus dat zijn meest westelijke uitlopers in Z.O. Frankrijk heeft.